

Schrijfgeheimen

Zonder auteurs geen WPG Uitgevers. Dat het schrijverschap een vak apart is behoeft geen uitleg. Maar hoe verloopt het schrijfproces achter de schermen, welke dilemma's komen onze auteurs tegen, welke worstelingen levert dat op en hoe komen zij uiteindelijk tot een voltooid manuscript? Met gepaste trots presenteren we acht WPG-auteurs die een tipje van de sluier oplichten aan de hand van thema's als inspiratie, deadlines, chronologie en dagindeling/schrijversbestaan.

Een goddelijke ingeving

Mijn eerste deadline haalde ik met gemak. Ik was negen – over drie dagen tien – en nog voor mijn verjaardag verliep de inleverdatum voor een gedichtenwedstrijd. De winnende gedichten zouden gebundeld worden in een boek. Geen geperforeerde papiertjes, bijeengehouden door gevlochten, gekleurde stukjes touw, maar een heus boek. Ik wilde winnen. Ik wist dat ik ging winnen. Mijn gedicht zou het beste gedicht worden en mijn gedicht zou in een boek komen.

De wedstrijd had als thema *Het is feest in mijn pen*. Dat vond ik lastig, want ik schreef in die tijd alleen maar gedichten met een fatale afloop. In mijn werk werden onschuldige kinderen door weerwolven verslonden, zetten vampiers hun tanden in de halzen van juffies en verdronken hulpeloze kleuters in veel te diepe zwembaden. 'Je kunt het best,' zei mijn juf. 'Ja maar hoe dan?'

Dat wist mijn juf ook niet. Ik zat aan mijn tafeltje en wachtte op dat ene moment. Op die goddelijke ingeving. Op dat hyperoriginale idee dat alle andere feesten in alle andere pennen zou degraderen tot droevige aangelegenheden met slechte taart, saai bezoek en stomme cadeautjes. Ik wachtte op iets wat niet kwam en voor de deadline ook zeker niet zou komen.

Toen kreeg ik een idee. *Herschrijf een oud gedicht*. Waarom niet? Van een vampier kon ik niks vrolijks maken, de weerwolf werd niet snel welwillend, dus stortte ik me op het zwembad. In strofe één liet een ypperig stel dat in de achtertuin aanleggen (prima, laten staan). In strofe twee kreeg het stel een zontje (niks mis mee). In strofe drie kon het ventje lopen (goed) en in strofe vier ontdekte hij het zwembad (puik). In de afsluitende strofe had het stel meer aandacht voor de nieuwe gordijnen dan voor het kindje, met alle gevolgen van dien. Dat moest natuurlijk anders. Van een lijkje op de bodem van de pool maakte ik een spurt en een duik van de opletende buurman. En toen kwam het in mijn pen pas echt los. Er ontstond zomaar ineens een zesde strofe met een feest ter ere van het *niet verdrinken* van het kind. Er werd gelachen en gedronken en gedanst. Ik was erg tevreden. Mijn juf ook. De deadline was gehaald en samen wisten we zeker dat mijn gedicht ging winnen.

.....

Gideon Samson (1985) debuteerde in 2007 met *Niks zeggen!* Hij ontving er in 2008 een Vlag en Wimpel voor. In maart 2009 verscheen zijn tweede boek bij Uitgeverij Leopold, *Ziek*.

08 APRIL

De *Kidsgids Amsterdam* ligt vanaf vandaag in de boekwinkel. Met meer dan 250 uitstapjes in Amsterdam voor families met kinderen van 0

09 APRIL

Vandaag is *Kikker in de wolken* (een afgeleide van de Kikker-serie, verschenen bij uitgeverij Leopold) voor het laatst te zien in de theaters. In februari 2009 krijgt de succesvolle productie een

11 APRIL

WPG *Indruk*, het personeelsblad van WPG Uitgevers en gemaakt door Scripta Media, ligt vandaag in nieuwe stijl bij alle medewerkers op de deurmat.

Pieter de Jong wordt benoemd tot ridder in de orde van Oranje-Nassau. De oud-directeur van WPG Uitgevers kreeg de onderscheiding opgespeld door de burgemeester van Amsterdam. Job